

*Est vero
me esse
(de qui)*

dere maximeq; ad illa q; de pace ac legatione mentitus est: q; ipse cū Philocrate patratus est: mihi ascribēs. Est vero necesse uiri atheniensis: q; tūc esset reze st: tuis memorare ut ad cōditionē tpi scūta referat: s. Phocēibus aduersus Thebanos bellū gerentibus nō me qdem auctore: nondū. n. tunc in rep: ierlab: r: uos atheniēses sic eratis aīati: ut Phocensiū qdem rebus: q; uos iniuste pugnantū: studerens. Thebanog; āt qbuscung; aduersis lā taremīni. Nec uos īmerito id facere tu debamini. nā uictoria q; in Leucēris potiti erāt nō modeste utebanū. Pe lopōne sus uero oīs diuīsa erat: nec in q; Lacedæmonios oderāt: ita ualebant ut eos euertere possent: nec q; ātea pp illos potētes fuerāt: diuabans. sed erat apud hos atq; cæteros oēs dubiū quoddā & ambiguū certamē. Hæc āt attendes Philippus (neq; n. erant obliqua) singulare ciuitātū pditoribus pecūia corruptis ad inuicē eos col lidebat oēs cōturbabat: ac deinde ipse patrus hoc obseruans i turbatiōibus atq; calamitatibus aliog; sp ipse sub oriebat. Vt uero lōgitudine belli affictos. tunc qd̄ supbos: nunc āt miseros Thebanos: manifestū erat ad nos configituros esse: ne hoc hieret: neue hæ duce ciuitates iungerēs: nobis pacē. Thebanis auxiliū philippus pol licet. Quid ergo illi suffragatū est ad nos spōte fere nōs decipiendos? Cæterog; græcog; siue oportet mali ciā siue ignauia siue utrūq; simul dicere: q; longū ac graue bellū gerentibus uobis: idq; p utilitate cō: ut oēs itel ligebant facientibus: neq; milites neq; pecunia neq; ullū oīno auxiliū p̄stiterant: qbus uos merito infensi: pacē philippo nō inuiti cōcēssisti. Fuit igit pax tūc cōcessa istis de causis nō auctore qdem me (ut iste narravit) sed hōg; dona atq; corruptelas i ipsa pace: siq; recte cōsideraret: p̄sentiū malo gēmā esse cōperier: ut paulo post ue rissime ostendā: Quod si maxime i facienda pace aliqd fraūdis interuenisse uideas: nihil certe ad me id attinet. Nā primus eius auctor fuit Aristodemus promptissime securus ē: & scipm addixit Philocrates agnusius: tuus o Aeschines sodalis nō meus nec su disrūparis: id mentior. Fauerunt āt uobis (qua tandem de cā dicere omitto) Eubolus & Ctheliphon: ego āt nequaq;. Verūtamen q; ita sit: quō queritas hōg; ita pateat: in id īpudentiā pro cessit ut dicere auderet: me p̄terq; oīa pacis facienda cū Philippo auctor fuerim: etiā phibuisse ciuitatē: quo mi nus in cō: collegio græco; foret. Deinde o. Quid āt si dixerit qsp̄m recte te appellabit: an tu aliquo loco? q; me eiusmodi societatem tā opportunā impidēntē uideres: grauitet tulisti: aut nunq; cōquestus es: aut q; nunc acc usas: tunc ostendisti? Atq; si ego corruptus a Philippo hanc societatē impidēbā: tibi nō silere rehq; fuit: sed clamare atq; attestari: & id ciuitati palam facere: quod nunq; fecisti: nec te unq; dicentem de his rebus audi uit qsq; am. Nec uero tunc aberat uila legatio ad quēquam græcog; missā: sed īpridem oēs redierat: nec i hoc quicquā sinceri narravit. Et p̄terea aduersus ciuitatē calūniā maximā inducit: falsum tr̄. Nā si uno ac eodem tpe cæteros qdem græcos ad bellū puocabatis: uos āt legatos uīos pacis firmandā ēra ad philippū mittebatis: Eurybatis id erat facinus: nō ciuitatis: nec bonog; uirogo. Sed nō est ita: non est. Nam quā ob cām in eo tpe uocauissetis ad pacem. At erat oībus. Ad bellū? At ipsi de pace consiliū cōoperatis. Ergo nec ut principio fieret pax: dux: aut auctor fuisset reprimor: nec cætera in qbus me calūniatus est: uera esse apparent. Post pacem uero cū philippo factā: uidete quid uterq; nostrū sibi sūp̄ferit agendū. Ex hoc. n. intelligitis: qs fuerit philippi sautor ad oīa p̄ficienda: & qs prouobis atq; cōmodis uestris oīa gerebat. Ego igit sententia mea tunc decreui: ut legati celeriter ad ea loca nauigarenrān qbus philippū fore audirent: ac iuslurandū ab eo reciperent. Hi autē nec quā me auctore decreui esset facere uoluerunt. Quid uero id refert iudices: ego ostendā: philippo qdem conduce bat: quāplurimū tpi mediu fore ante q; iuslurandū p̄staretur: nobis āt ut quābreuissimū esset. Quamobrē: q; uos qdem nō solū ex quo iurauissetis sed ex quo sperauissetis pacem esse facienda oēm apparatū belli dissoluitis. Ille uero omni tpe hoc uel maxime captauit: putans id qd̄ erat uerissimū quācung; ex nr̄is cōpissit: priusq; iuslurandū p̄staret: ea oīa se esse retentur: nec ob id pacem uiolatā dici posse. Quod ego p̄spiciens atq; cō siderans inīa mea decreui ut legati ad philippū celeriter nauigantes iuslurandū accipent: ut habentibus sociis inīis Thraciae loca q; iste nunc subtraxit: Serriū uidelicet & Myrgiū & Ergiscā: iuslurandū recipere: nec antici paret ille in locis maxime opportunis ad bellū gerendū occupandis: neue inde pecuniage ac militū copiam nā ciceret ad cætera euertenda. Sed hæc nō memorat Aeschines: nec decretu hoc recitat. Si uero legatos philip pi recipiendos censui hoc reprehendit. Quid agere debui: an decernere ne reciperent iūq; ea de cā uenerant ut nobiscū loquerent? aut ne architectus locū eis i theatro daret? At produobus nūmis id libi cōparassent si: nō decreuissent. Ea. s. q; paruā utilitatē reip. afferebant curare me oportuit: uniuersa uerci q; āmodū isti uenalia h̄re: neq; quam. Recita igit decretū hoc: quod iste sciens prudēq; p̄terit. DECRETVM. Hoc me tunc de cernentē: & utilitatē reip. nō philippi seqntem: contēnentes: isti boni legati tres menses totos i Macedonia deliderunt quoad rediret philippus: oībus in Thracia locis puim occupauis dū liceret eis a principio decē die bus: in uo aut tribus aut q̄ttuor in hellepontū profectis iuslurandū accipere & loca illa ad oī periculo liberare. Neq; n. ea retigisset p̄stribus nobis philippus: aut iuslurandū nō recēpissimus. Itaq; nec utrūq; simul h̄ret & pacem & oppida. Prima igit in ipsa legationē philippi qdem fraus: corruptela aut p̄fisiō: hoīum huiusmodi fuit: cuius ūra & tunc & nunc & sp: me istis p̄fiteor inimicū. Aliud deinceps ēt maius & grauius facinus aīaduer tite. Postq; iuslurandū p̄sttit philippus: amissi prius Thracia istog; culpa: q; meo decreto parere noluerunt: ne rursus erit ab istis ne ante macedonia decedant quā exercitum cōtra Phocenses parauiisset: ne ea re huc nun ciata: & cōsilio eius cognitocuos intra Pylas nauigantes (ut prius fecisit) adiutum clauderetis sed audiretis ipm Pylas ingressum: qum iā nihil impedire ualeretis. Ve: q; timebat ne Pylas ēt occupatis anteq; phocenses euer teret: auxilium mutteretis: atq; ita res ipsum frustraretis: rūsus istū mercede conductis: non iā una cum cæteris: sed sep̄tim: ut ea uobis nunciaret: p̄quæ oīa perierte. Obscro uiri atheniensis: ut in tota hac causa meminere tis q; si nihil uagatus fuisset Aeschines extra terminos accusationis suæ: nec ego uerbū de alis rebus fecissem. Sed cum maledictis aduersus me omnifariā sit usus: necesse est mihi quoq; ad unūquodq; pauca respondere. Quæ igitur fuerunt uerba q; tunc ab isto dicta oīa subuertit: nō esse ob id trepidandū: q; philippus pylas i

*omni adver
tite
(fini qui)*